

ku smrti rasti členům nebo občanům, sponedle své rovně, vlasti ničeho nešťastila, byla to většinou dílna čeládky, která nebyla věrna ani Bohu ani církvi ani vlasti, čeládka rozvíjející klady vlasti a druhé. Líněmy rumske, rúška náda, burra, vše nra věno. Z venkova i z měst vše co jest muřem - tena se ku vyjedu uplatněny z kony, vykonsek - valčenyh' stanoveny nábrady za dované posory, automobily a pohraviny - zkrátka celý věstějný život psměněn a psměněn také i život společenský - sociální. Muřem vady odcháři a za pda věna nastupuje za něho. Žena rodinu žijí, vychovává, žena poremby obdělává, žena dalytek odchovává a prodává, žena mláti a obiti prodává - ale takto dáne plati. Žena vstupuje do služeb kancelářských, taut'sinich, železnic - což ni koly nelglo - žena vstupuje před úřady soudy, což koly dnu, že ji nutno poskytnouti z konem i mnoha práva, kterých před valkem neměla. A ruka ženy sveduje se vnde při pluhu, při straji i při píči - jediné noci byla ruka slabá byla vychova mládeže rulašt' muřeké - bída obci, která v tu dobu neměla daběho a žádného starostu. Mladí hospodaři neuvna vají nikoho (muřtus od 18 - 53 let aspoň 70% na vojně!) Vlakomelických želena v tomto soe proti spustlosti opět vyjn žast renem tridna od 31. ledna do 2 února (neděle, pondělí a úterek) zaručeny (Kasse Horničné) - účast byla velká a hno - ra a částěně i 2 února bylo viděti i velmi mnoho mužů přijímati se. Svatošti - Lelkam byla sv. přijímání 600 lidí. To v - dne byla zlepena účast na službách Božích, vyjřeno v. přijímání čvete, ba i domna opět mnoho opna - veno, co bylo pokarěno? D. dubna postar vejd. ředitel - ství pod přímého spolku kú - ži Defficiantů (světici b. k. k. D. kancel. Horna) nářek na

Doba 27. 7. 15

Vypracování Pane!

Díky za odpověď:

Sto žiti v pátek mám vyúčtování ze pedagogiky. Toj vyjedu z Prahy v noci v pátek a třetí, a člona. bucla v sobotu ráno o 5.30, a 6.00 vyjedu z Ol. v Křapavě half peme o 7.20 ráno v sobotu 30.2. Když budu vlek vyjel, toj byl pil a nejhlj - nabobdaji e'om. - sto pyj'ob - obli gip'ho i'obli.

O memoaru psmě v něti vslabij

D. Káň
1915

umístění sestavené v rámech dolnosvětlého, aly tom byla
malebná škola, pokračovací hospodářský kurs, při podnět
státní. Naladit k tomu Kapitol Sboru Rozum - odmitnuto.
24. byl poslán dopis všem představenostem obcí a koncesionářů
na vyhledání při hospodářské parcelaci nově k tomu byla koncesion
příspěvek připsán na katolické farnosti obci Dolnosvětlé a správcům
k vůli pořádku nácl. hřbitovní - a na hradičany a Kabeříč od-
mítnuto (parcelace nová jest totiž připsána politickým obcím
stejným dílem)

Procesem do upravení hradky první pravidly vojín a máci farmář
Klub Kabeřinářů a Doloplaz (působil v domácním osvětlování)
25. kultura ructviny kniž. zrušena tím, že pro sadru, máci farmář
Společ. vypracovala Kubeřská válka - spousty vojáky takzvané na
hrobnice Kabeřské, zvlášť těch, kdo děla a vojáci přezimovali v zá-
peck alpských a alpských horách alpských - na štěstí byla
řina tak mizivá, že ji nebylo od nepamatných dob - koncem
ledna kudy jít a jedni Kabeřské. Charakteristické jest, co psaly
noviny o této pašpání váleč. Kabeřské.

Na poli valčném se nám veselilo valce
Výsle operativní rakouské vojska 1914 první plá-
nání armády přes státní nečetné přímé
příchovci a do Lublina a Choluvi, ale chořena
přechodem sňatků z toho musela ustoupiti tak
že z ní vyjde Lov a z ní z ní Sányš. Během u
Limanova dne 12. prosince zajistila a první
Krakov a rápadní první smyčky Kaspot eme-
sem do Uher a ku Moravě. První se rákopali

na první rády a dunoje a smazali se první kouty pausomy ky kaspot
skupin od Krakova až k Bukovině, do Uher směrem na Pól. Důle se jim!
Ovšem k tomu roku 1915 nově se Kabeřské Rakousk všechny první smyčky Kan-
patecké, vltvých dříve ani neslyšeli. Kabeřské bylo velice. Za tím co se
soto dalo, vybral vltvých marsek tak německý Kabeřské vltvých a vltvých
Kaspot Kabeřské laty u Kabeřské (Kabeřské) a - Kabeřské vltvých celé země
dymské to jevo marsek kyid (Kabeřské) 1914 a vltvých - marsek Kabeřské
(1915) bitvách. A tím seboj seby se tím nepřímým směrem hlavy a učimily
nádhorný ale to byl plán. Morál Kabeřské a jevo salou Kabeřské

Zednářské lože a válka. „Reichspost“ sdě-
luje, že veliký vliv na vývoj záležel v Itálii
mělo 400 loží, jejich členové jsou poslanci,
profesoři, boháči finančníci a všichni italsí
židé a předáky Nathanaem, Luzzatim, Treve-
sem, Franchettim atd. Na italské bratry sil-
ně působili svobodní zednáři portugalsí,
francozští a angličtí, kteří přímo vydávali
rozkazy a udolovali dítky. Francouzský isa-
clita Crénieux byl v přímém styku s Erne-
stem Nathanaem. Při tom nejednato se
zednářum ani tak o doplnění italské národ-
ní jednoty, jako spíše o to, aby provedli, nač
se na svém sjezdu v Luganě usnesli: zasedati
ránu Rakousku, jehož větší díl obyvateľstva
a dynastie jsou katolické. A tak největší hlu-
páckové mohou ještě věřit, že by zednáři o-
bírali se jen úkoly humanitními a osvětlo-
vými.

skončadám z Měrandofy: pracovali ruskí opovčení a uvažovali Italic
a dolyti Polka. Npř. vracování sverena chumna si lo del a vojška proti
ruskému opovčení na Nide a Dmujci a začala s káit na 1915 kubnosa palka
z lidu del proti opovčení - co tovalo asi Shodin ber ustání - list-
slovkou vypravuje že to byly opovčení, jejichž vůdci byli L. Solto první
převně následoval s tak, který ruské vojško vevyždělo a přišelom u
Goslice se podalil. Nyní byli rusové hrani sverem vjshodním utěse-
valiz dečem smatku a naši ganimi na všech stranách. Tuschoren
Barmysk, Luceo stalyta krasiva, Luangosud - naši vobstapili znauu
obitrimy pochad na Lublin a Chobin, 19 srpna 1915 padl bovo gor-
gianski, dalyto konna a Balesku Litovského - Thornei buje byly
hospayna prstane od Rigz at. k Čemovicim. Potole ka povič baid
jedvale se s bylia nelyti ruské armády. V tuto knitruke debi vypo-
vedel nam valka Talian. Kacelo přerunování vojšk a přestalo musene
promišledování další armády ruské. Naši se uchylili do zakopis, opo-
nili se proti rusim, kteří z vni tvoreni chvatne shaučiv vojšk a
munici - noka amoda zachávená p-sketou radou Taliankou!
trani delge naše vojško povnost Lurko. Spojene armády jana vojšk
vni v německé a ruské ^{pravom vojšk} s tmition kusin. Sly bylo sjednání
pomekud rovnosha jednáno o spolek mezi Tuseckem a Bul-
harskem a připojení sbau ku Německu a Rakousku. Na zna-
mení radosti, bylo navrženo vyvěsiti také prapory - ale bavy byly
předě prány viz naší zemi!

Šatka a vespitně buje vyradaly si také mnoho
obiti. O tomto roce padla bujisti ruskim

Frontické Dusjck pomník z Kabešic. Byl
převseren a 13 srpna 1915 pohoben. Tento vojín
byl katolik vědoměly člen Bilo a Blomouci a
neli katechizitel Mariaňky.

Pro povnost Dobromělskou snělo nedostatečný vy-
znam umísti Antonina Losika v Hodoněcku.
Mia tento samoný, jinak sdece dubičho ale kare
spolnostmi a tiskem byl starostou v Hodoněcku
čestným občinem. Dobromělských členem a předs
dáv mnoha a mnoha spolku a uš ady abtě chár-
ičho všeho behuěl užívával jen a jen ku povnesení
falasného, pokusku

K otázce vyvěšování praporů. Vzhledem
k četným dotazům, jaké prapory dlouho při
uvěšiti a po kterou dobu má výzoba trvat,
sděluje na základě informací doslech z pří-
slušného místa: 1. Prapory buďte v první řadě
v barvách rakouských (černo-žluté), pak uher-
ských barvách (červeno-bílo-zelené), v morav-
ských zemských barvách (žluto-červené) a
v barvách našich spojenců: Německá (černo-
bílo-červená) a Turecká (červená s bílým půl-
měsícem a bílou hvězdou). Vyvěšili se prapory
v barvách jiných konumů zemi, důlno v ka-
řem případě též říšskými barvami (černo-
žlutou), a zpodobiti, jelikož samotné vyvěšení
praporu v barvách některé konumě země snadno
by mohlo býti pokládáno za demonstraci proti
barvám říšským. Prapory vyvěšiti dlouho ve
městech pokud možno na každém domě. Ne-
dostatečná výzoba některého města, čisti
města atd. musili by se považovati za čisti
čisti vstátněckého smýšlení obyvatelstva.
V městech obcích nutno prapory ozdobiti nej-
méně obecní dnem, tamní budovou, školou atd.
Pokud se týče doby, po kterou zůstanou prap-
ory vyvěšeny, je výzoba po 48 hodin dobou
asi nepřiměřenější. Ostatně mohou se sou-
kromě osoby, pokud se týče trvání výzoby
řídit budovami veřejnými. V každém případě
dlouho však se vyvazovati, aby prapor, jak
se často z pohledu neb zaponětlivosti stává,
zůstával příliš dlouho vyvěšen. Státní budovy
vyvěšují prapory pouze za zcela zvláštních
příležitostí na vyšší rozkaz; tato okolnost není
však nikterak pekátkou, aby obyvatelstvo
při radostných příležitostech z vlastního popudu
výzobu svých domů neprovádělo.

a ku své pitání všeho, co bylo jen poměhodně spojeno s církevní a kněžskou
 službou, seděl stěhlý jako borkovárná' lenota - spustěn ode všeho pohostai-
 stva a sokolstva, jhově byl mí deim duchem - modlil se, k Bohu volal,
 a očekával, kdyby mu Pan Bůh zdraví vrátil, je by už zcela jinak a
 neohl'ěl by se na žádné ho - žeměl s Panem Bohem smířeni - snad
 mu nedaly jeho skutky dobrá' zahrnouti na věky. Teď spouští sváky, kle-
 se ve jasnosti, nadělal jia nena praviti! Dne 17. listopadu zemřel
 v Kouřice správce děkanství švábenského vsp. Jan Chalab-
 ašič dobrá, vesela a chová. Dne 25. listopadu zemřel v Olomouci
 eskroovka' velky muž a vlastence a kněz skvořtoný škoř. m. vojta
 kardinál spostiř. Sal. D. Bauer, jsi roku minulého v sířtoval dě-
 kanství švábenské. Zemřel v 75. roce svého věku. Narodil se v chudi' rodi-
 ny valašské 26. ledna 1841. a zemřel v Soračinnu nejvyšší d'řky vosti.
 Jjnes vřitaci udělil m'řtinnu paráři. Celou m'řis' s d'řsokú še
 byli m'řimom' c'řmne zjusom'řomom' paroti - fidelis - sollertissimé a
 ve sp'avné vřitaci, še osvědčil velkou vřtvalost při práci o pověření
 farnosti, která byla na prostě spustlá - Odpraviť - pohoji omima pia!
 Za přijímání v celém ves. podává 4932. De gratias! Také rajfai senka
 roti!

J. E. KARDINÁL † FRANT. BAUER

Rok 1916

Domine Tui sumus!

180 a) nebylo změn
180 b) nebylo změn
c, d, e, f. bez změn

180 g. Kř. jest ve známení kříže, hořné války světové! Stále prozrad
na aby nebyla bezvládná Tomášila a Rumunsko, aby vpadlo v bok
Pobaltska země, též byly zachráněny pro Rusko, co ještě zachráněno
byli mohlo. Tak vstoupil svět do třetího rohu války, ať se Pobaltsko
však obrátí doleva a dříve a upesnilo svoji vládu nad Dniep
ka v těchto oborech i severní krajiny Itálie (Asiaga a Soria).
Rok 1916. míváno vytrhnutí povstání v ruce: Kavkaz krajů stích
jest vládky v ruce a zmizení nejujetí napětí sil válečných
vládní, nikdy nevidaná spátí, ba lid by se sil, vypracovali
a schopnosti mile. Druhá stáji Evropa válka každého deštěho
míre. Těhoty žran, rozhořeny ojev. moře ať po dvanácti od Alpari po
Kaukaz. Lidstvo obličeny předčasně v boji. Odstup se děvat
pauze, německé lidské povahy a vynikající činnosti ale též nízkost
pouak a neupřímí purty. Těhle soběcho uplatňuje se nejlýna
lou měnoví a le. Pím dále tím více se jví v ruce a v časové
by ty jví podnětem v válce, ne záněmou. Pím více jest hospodář-
ský imperialismus, bezohlednější než militarism. jest to válka
hospodářská, a mudlaha Anglie a Německa. ostatní jest přivěšen
by ty i, jednolíné, přivěšené státy měly své leuby nedlejší.
Proto hladi Anglie uphladoveti státy střední a naopak!
A nedostatek se dostal veliký a s tím spajuna dvahata
Sark a cere, vstoupily patřily ve roku 1914 až 1916 dvanácti je
přiloučený vytrhžek. A to to dvahato pominhal šat
rovinám, jistě občas byli ve
válece. Peníze byly chybny v ruce -
volby jví přiznání válečných
Ne málo byly platny peníze, když
nelby pobaviny. L. se chabli, předomek
a po mlýnech a železnici o pobaviny. M. L.
převra v ruce a přice mících nedateli!

Jak stoupla dražota od roku 1914.
Videařský „Arbeiterzeitung“ porovává ceny
došné a cenami v červnu 1916. Tehdy 1 kg
předního hovízho masa stál K 2.60-3.40,
dnes K 8.90-10.20 (u nás K 1.60, nyní 8.-);
zadního K 2.80-3.80, nyní K 9.70-11.20;
1 kg. vepřového K 1.60-2.80, nyní 9-11 K;
1 kg. sádla K 1.70-2.-, nyní 11 K (u nás
se prodává za 12-14 K); 1 kg. koňského
masa 88 h až K 1.20-4.-, dnes 9-11 K;
1 kg. másla K 2.20-4.-, dne 9-11 K;
margarínu K 1.60-2.-, dnes K 6.80-7.30;
cukru 80-92 h, dnes K 1.02-1.06; rýže
42-82 h, nyní K 2.80-4.-; fazole 36-40 h,
dnes K 1.- až 1.50 (u nás těchto potravin
nemá vůbec k dostání); pšenice mouky k pe-
čení 48 h, dnes K 2.20 (pod rukou, bez chle-
benky až za 2 K, ano i více u nás); 1 kg.
chleba 25-43 h, dnea 50-57 h; 1 kg.
7-10 h, dnes 25 h; 1 litr mléka, z 26 h
stoupí na 40-50 h (ve Vídni); 1 kg. mydla
stál před válkou 60 h, dnes 8 K; pára muž-
ských botků 12-14 K, dnes 36-40 K, pára
sest 30-60 K, dnes 220-260 K! Ta-
kovou dražotu způsobili - lidé! - 1916.

Kolik bylo vyptaceno příspěvků vyzivo-
vacích. V druhém pamětním spise, který
v minulých dnech vláda vydala a v němž
podala druhý přehled o válečných opatřeních,
také jsou uvedena data celkového nákladu
vyživovacích příspěvků od počátku války do
konce roku 1915. V tomto období, tedy za
17 měsíců (od srpna 1914 do 31. prosince
1915), vyplaceno bylo na příspěvek vyzivo-
vacím rodinám a příslušníkům povoláním
do zbraně celkem 978.4 milionů korun, tedy za
okrouhle miliardu. Z toho připadá na Čechy
353 miliony, na Dol. Rakousy 167.8, Moravu
117.6, Přímoří 60, Tyrolsko a Vorarlbersko

Archiepiskopem za p. habšburského J^o Boudy byl zvolen arciepi-
skopem olomouckým Leo Kubenský z Hruštic ve stáří rodi-
ny moravské Hechtů. Kůr uctívali Salskými sv. a křesťanství
správně bratrsky nakloněn. Dříve byl kardinálem
proslulým. O tomto vše bylo v k. spravovanou vojenskou zabi-
rány zvonu kostelní ku vynebě dčl. poněvač vzhledem dlouoz-
kou byl vějinným zmanovněn. Jabsány i naše jasně zvonu
a více nový, Maria Immaculata, pak umiřací k. se jen a
svěře hachkové Bukiňskovy - na křesla byla vyplacena.
Bylo hořně bolestné, když zvon byl kladivem rozbitý jen na
věži - a když zachránil pod úderem poledním, lidé v poli
plakali - Hořko už provádělo kausky vob, toho zvonu byly
paki pochlařany a odvezeny. Jednají se ukazuje okamžitě
kdy zvonovina jeložena na schody kostelní a farsáři dán
přelal kal ku předpisu. Opomdu, jeden z nepřipravných okamži-
ku v životě!

Opomdu vojenská
však nespokojila
se jen zvonu! Byly
sekvisování; svíce
mocarné, talíře, skan-
vický a svěcny ei-
noue, ha dčl. stáse
hubny, měkké
stěchy věřavé a
kostelní, ano i na
měřivě pakue o
habšbursk. Desolatio!

Konec, pakul udělil Rakouské říši veliký bol! Zemřel starší
oládec císař František Josef

Z Vídně, 22. listopadu. 1916

Zvláštní vydání „Wiener Zeitung“
oznamuje, že Jeho císařské a královské
Apoštolské Veličenstvo František Josef I.
dne 21. listopadu o 9. hodině večer tiše
v Pánu zesnul.

† Císař František Josef umřel jako pravý
katolík. V pondělí odpoledne bylo oznámeno, že
mu sv. Otec poslal papežské požehání. Zpráva
ta ho vešce potěšila. — Jméno vyslovil první, aby
přivolán byl jeho zpovědník. Vzpovídal se a
v úterý ráno podal mu dvorní farář prelát Seydl
Tělo Páně. Dvě hodiny před smrtí prelát Seydl
udělil mu i poslední pomazání.

Oratio et labora — byl životní program císaře. Zemřel
skoro u pracovního stolu. Až do poslední chvíle vyřizoval
státní akty a přijímal audience. Byl proniknut vzácným
citem pro povinnost. Žil, aby konal povinnosti. Měl
přesně rozdělený čas i práci. Časné ráno vstal a pracoval
po celý den. Zábav neznal. Jen za letního pobytu v Bli-
tu a tam vycházel na lov. To bylo vše, čeho si doptál.

všechny tyto události a také čím dále tím více mnozí se proti
 padlých a zraněných a jasnosti nerada se, že by mělo veliký vliv
 na morální usazení slyšatelstva hlavně dobrosmilské ho.
 Při přijímání vstoupila až na půlčtvrtě tónů - jasně všichni
 větším dílem lidé zabei při farových. Dobrou věc, obávanou
 špatným tiskem, nemorálností a náboženskou chabostí
 přicházejí a vztahují ještě na dlouhá léta špatnými.
 Nový vládní nástupil ihned vládu přijal jméno

Karel I. má všechny, všechny, manžel hoden své
 dable a hodné choti Lily.

Láska při svém nástupu
 přetřel národy mani festem, v
 němž slibuje svým národům
 mír. Který to mluví Tomáš Běh
 dal. 'Caleine útraty jsou zá-
 vratné, lidstvo a blábolit hymne

Photographische Aufnahme des Repräsentationsbildes
 Seiner Majestät KAISER KARL I.

Nach dem Originale von J. Qu. Adams
 herausgegeben vom k. u. k. Kriegsministerium-Kriegsillustrationsamt.

Válečné útraty čtyřdohody. Londýnský
 „Economist“ vypočítal, že válečné výlohy
 Anglie, Francie, Ruska a Itálie obnášely do
 1. července 194 miliard šillingů, čili 227 mi-
 liard korun. 1916

Ona všech útratach se nemluví!
 všechny národy evropské mohly
 by sloužit hymny, padanou kul-
 turské, neboť křesťáci se patáky
 nylbse řeckými.

Historický den bulharské hymny. Dne 30.

května bylo tomu 40 let, od kdy zpívají
 Bulhaři svou národní hymnu „Sunt Marica
 okružena“. Je zajímavé, kdy vznikla tato
 hymna, která se stala válečnou písní ka-
 ždého vojáka. V roce 1876 byli ještě Bulhaři
 většinou pod tureckou správou. Turci zle na
 ně postupovali. Dne 30. května 1876 Turci
 napadli v městě Jamboli bydliční tam Bulhaři.
 Bulhaři se statečně bránili. Na sta lidí uteklo
 se do řeckého chrámu, kdež podlehli turecké
 presie. Přes 15.000 Bulharů, mužů, žen,
 starců a dětí padlo ve městě a okolí. An-
 glický a americký konsul v Odriiu sdělili
 svým vládnám, že v kostele jambolskem stála
 metr vysoká lidská krev. Reka Tudža a Ma-
 ricia byly několik dní červené. To dalo vznik
 Bulharským k jejich národní hymně.

157-1916. Hymny
 bulharské

Válku dlužno považovati za dopuštění trestu
 božského a za velkou zloúsku národu na světovém sou-
 dá. I nynější světová válka jest zlušebným kame-
 nem všech bojovníků i nebojících národů. Průběh
 i vývin její dává nám o tom nevyvratný důkaz.
 Zachycuje celý organismus každého národa ve
 všech směrech a vynáší na povrch, co kile dobrého
 a neobřeho a ozejmuje jeho světlé i stinné stránky.
 A výsude ukazují se jistá znamení, která dosvěd-
 čují, jaké je smýšlení a postavení toho kterého ná-
 roda, jak se vědí nati i jeho vnitřní a zevní silou
 a s jeho zdatností mravní, kulturní, vlasteneckou,
 národní, politickou a hospodářskou.

Každý národ tudíž vynasnažuje se ve válce
 co nejvíce, aby se co nejlépe osvědčil, aby věcnost
 k vlasti a panovníkovi nezkalenou ukázal, aby se ml
 všechny vrstvy národa na obranu vlasti a na uhá-
 jení své národní existence, sloven, aby proti spo-
 lečenému nepříteli spojivými a společnými silami to-
 joval.

Lok 1918.

- Ad a) žádná zmína.
- Ad b) žádná zmína
- Ad c) Círné píšťaly z cachaň byly odebrány vojenskou správou.
- Ad d) Píšťka nad Zdobou a hospodářskému stavovému nově nahrazena.
- Ad e) Sundar zalcovny tři: Smilkova Vespa a Dolníplax vskázala 400 K na měsíční nadaci za rbe. Pětora Marie a Poliček zalcovila nadaci vobrohu 800 K za svého maněš Jana a děti maněš Jan a Rozake Lehmančovi a Koběš obraci 400 K na měsíční nadaci za sebe.
- Ad f) Kaměls Brantůš a Frantůška Morničá mcori a Koběš dali na pamiatku dvoce podlyh vyrci vyrci Frantůška a Vespa postavit u kaple v Koběš vřid krasnon sošku svatě Božedě Pany Marie za 2600 K, které byly na svatě a zpostoli Peto a Pavl a o setěti rěrci obrāni a Koběš a oholi zlcovārci posrřecis. - V mešk 6 po a Brant dce 30. čuvc posrřecis byl mcori křid formiško hřbitova.
- Ad h) Dne 28 října 1918 skončila tvorba váčka svitara, kdyz pokapitalai Bucharska a Smek a Rakomko přijala 14 podmīnek Ustomoržk. Toto a povād a Jan se rovířil, vyjadle u stari Rakomko, a na jeho trockarš povstaly rērcpřatě mcori mimi i stāl čuvc-norouckij. Nač bž mīdo na počatě vātky rērcul pomyslil, to stāl se zhuřkem. Po 300 letě porobě povstal nai zcarod k mcori mimi zlcovārci mimi rērcu. Mni dnu rē rodot velika z mcori mimi z vřich ledu. V kačdīm mīti a mītecku i v karek mcori mimi porčadaly vřich slārciti: ā mīsi formāsl zalcovila dīstojniju prīsobu mcori mimi našeho rārcu. V sobotě dne 2. listopadu o 5 h. odpoledne pōrclo a vyrcōřit. Čl mītecku bylo cōrcitěrc, a prīsod a hndlou pūrcuārcel mītecku. Dn hiko dne i mītecku bylo rērci mīsi, jākū se rērcitěrci rōrci mīsi rērc, rērcitěrci rērc, a bērci vřibory, vřichy rērcy a otatni vřich. Paomārci prōrcuārc mīsi dē kaplāu a Karel Kogōš a zlcovon mīsi a obērci rārcu, rērc rārcel čuvc-norouckij dē formāsl Jōrcf Plavc, po mīsi a rārci mīsi mītecku by mīsi „kde dōrcu mīsi a „Kly Horārci“

NAŠINEC.

Tiskárna č. 13.

Vychází denně.

Poštovní spojitelný č. 74.462.

Vychází se v Rakousko-Uhersku, do Španělska a Hercegoviny
přesně až v Olomouci a dostává se do země na rok K. C. —
na 24. října K. C. — na 24. října K. C. — do číselníku roční
K. C. — Katedra, administrace a expedice na Dolním ná-
městí č. 11, v domě katolicko-archiepisbopské knih. a kamenotiskárny.

Úspěšně Nardica. — Sídla: Marcella
Zlita vychází slunce v 6 hodin 45 minut ráno, zapadá 4 42 večer.
Měsíc vychází 212 v noci, zapadá 2 38 odpo.
Délka dne: 9 37.
Dne 29. Satura v konjunktě a Měsícem.

Kdo koupil, platí na 24. října s 20 k výše. Jednotlivé čísla
za 16 hal. — Inzerce přijímají se za každý poplatek a platí
se koncem i předplatit v Olomouci. Reklamacce se seřizují
a odpovídá — Katedra, administrace a expedice na Dolním ná-
městí č. 11, v domě katolicko-archiepisbopské knih. a kamenotiskárny.

Československý stát prohlášen!

Zákon vydaný Národním výborem dne 28. října 1918. Samostatný stát československý vstoupil v život.

Abyste zachována byla souvislost dosavadního právního řádu se stavem novým, aby nenastaly zmatky, a upraven byl nerušený přechod k novému státnímu životu, Národní výbor jménem československého národa jako vykonavatel státní svrchovanosti, nařizuje:

Čl. 1. Státní formu československého státu určí Národní shromáždění ve srozumění s československou národní radou v Paříži jako orgánové jednomyšlné vůle národa.

Než se tak stane vykonává státní svrchovanost Národní výbor.

Čl. 2. Veškeré dosavadní zemské a říšské zákony a nařízení zůstávají prozatím v platnosti.

Čl. 3. Všecky úřady samosprávné, státní a župní, ústavy státní, zemské, okresní, župní a obecní jsou podřízeny Národnímu výboru a prozatím úřadují a jednají dle dosud platných zákonů a nařízení.

Čl. 4. Zákon tento nabývá platnosti dnešním dnem.

Čl. 5. Předsednictvu Národního výboru se ukládá, aby tento zákon provedlo.

Dáno v Praze, dne 28. října 1918.

Ant. Švehla v. r., **Jiří Stříbrný** v. r.,
dr. Al. Rašín v. r., **dr. Fr. Soukup** v. r.,
dr. Vavro Šrobar v. r.

v Hradčanech u Dobromilic. Ne-
3. července 1932 byla významným
dnem nejen pro Hradčany, a farnost dob-
romilickou, ale pro celé okolí. Vždyť měl
slavit obět první mše sv. tamější rodák,
redemptorista dp. Frant. Novák. Už v
předvečer v sobotu 2. července byl oče-
káván na zastávce v Doloplazích, otcem,
18 banderisty, Hanáky a uvitán družičkou
Kousalíkovou. V Dobromilicích u prvního
domu čekali věřící s vldp. farářem Al.
Vrbou a kaplanem Jak. Horákem. Primici-
ant sestoupil s kočáru, oblékl rochetu,
stolu a pluvál a ubíral se v průvodu za
zpěvu: Tisíckrát pozdravujeme Tebe...
do kostela v Dobromilicích, kdež bylo svá-
toštné pozhnání. V rodné obci u slavo-
brány uvítal ho srdečnými slovy náměstek
starosty pan Karel Hruďa. V neděli, v den
prvotín, scházely se k rodnému domku
primiciantovu zástupci věřících, řady dru-
žiček, přišli však i kněží spolubratři, po-
čtem osm a dva bohoslovci, by vldp. pri-
micianta uvedli z otcovského domu do far-
ního kostela. V otcovském domě tklivě
promluvil místní pan farář A. Vrba a po
požehnutí rodičů za zpěvu velehradské
písně hnul se průvod do Dobromilic. Pro
velké množství věřících bylo kazání u kos-
tela. Výstižně o významu kněžství pro-
mluvil spolurodák primiciantův dp. Frant.
Kubiček, kaplan z Prostějova. Slavnou
první mši sv. obětoval primiciant za pří-
sluhy farářů, býv. dobromilických kapla-
nů Ign. Boxana a Al. Vicanika. Nádherně
vyzdobený kostel, krásný zpěv na kůru,
vše nabádalo k větší zbožnosti a povzná-
šelo mysl věřících. Po sv. přijímání kněž-
ským podal sv. přijímání drahým rodičům
a sourozencům a známým. Nadešení kněž-
ské a milost toho dne ať provází vldp. po
celý život, tak jsme se modlili vroucně.

Pohřeb dp. Jaromíra Küttla, viceděkana
a faráře ve Slatině. Podle přání zemřelého
byl pohřeb tam, kde zemřel, tedy v Dobro-
milicích. V neděli 23. srpna 1931 po po-
lední začali se sjížděti dpp. spolubratři.
Počasí bylo zachmuřené, zdálo se, že jich
přijede málo. Ale ke druhé hodině neustá-
vala auta přivážeti smuteční hosty. Seslo
se mnoho věřících z farnosti a z okolí. Při-
jeli vděční farníci zemřelého dp. faráře ze
Slatiny se svým kaplanem. Šlo se 56
kněží spolubratři, spoluzáků, známých,
bývalých kooperátorů a okolních kněží.
Dobromilice takového pohřbu neviděly.
Mohutná řada kněží vyšla z kostela k do-
mu smutku p. Viléma Hamerle. Tam již
byli shromážděni věřící: velká řada dětí,
družiček, místní hasičský sbor. Pohřební
obřady vykonal přítel a spoluzák zemře-
lého msgr. Frant. Horák, farář v Budi-
šově za přísluhy býv. kaplanů dp. Ferd.
Slavika, faráře z Písařova a dp. Frant.
Hadamčíka, kaplana z Napajedla. Jména
ostatních kněží uvádíme v pořádku, jak se
podepsali: Nakládal Alois, farář, Kelč;
Přidálek Fr., děkan, Přerov; Knaibl Jos.,
děkan; Gec Alois, farář, Poruba u Svinov-
va; Lad. Kubiček, koop., Svinov; Pavel
Kvasnička, prof., Holešov; Josef Chytil,
farář, Lobodice; Met. Směták, farář, Dře-
vohostice; Fr. Hájek, děkan, Ivanovice;
msgr. Horák v Budišově; Omasta Frant.,
farář, Krumsín; Fr. Navrátil, farář a Rud.
Sigmund, kaplan v Němčicích na Haně;
Josef Hrubý, farář ve Stěpanově; Smečka
Bartol., farář, Pavlovice; Loochman Cyp.,
farář v Pivíně; K. Kubiček, kat. v. v. Ho-
lešov; msgr. Kubiček z Mor. Ostravy; Jar.
Pospěch, farář z Chvalkovic u Vyskova;
Leop. Schenk, farář, Bravantice; msgr.
Alfons Pryč a Jan Uříčář, kaplan z Brod-
ku; František Jemelka, farář, Topolany;
František Valach, farář, Prosenice; Josef
Něniček, farář, Vyšovice; Jos. Řehánek,
farář, Vel. Albrechtice; František Sverdík,
farář, Libhošť; Frant. Hadamčík, kaplan,
Napajedla; Fr. Srovnalík, kaplan, Neza-
myslice; L. Novák, farář, V. Stělná; V. Lá-
zenský, viceděkan, Vřesovice; Arnost
Seidler, prof., Kroměříž; Bajar Rud., farář,
Tištin; Ošťádal Josef, farář, Zeleč; Au-
gustin Hensl, děkan, Bílovec; Švec V.,
děkan v. v., Zešov; Hála Frant., kaplan, Iva-
ňan v. v.; Bolek, farář, Olomouc; Zips
Maxm., adm., Jistebník; Schwarz Frant.,
kat., Bílovec; Cernocký Boh., koop., Slati-
na; Jos. Hlaváč, farář, Těškovice; Cech G.
farář, Bílov; Dragoun Ign., farář, Prostěj-
ov; Kubiček Frant., koop., Prostějov; Al.
Vrba, farář a St. Dubina, koop., Dobromo-
lice; Březina Ant., farář, Měrovice; Frant.
Křížan, farář, Lešná; Urbanec Fr., děkan,
Senov; Jedlička Fr., katech., Bohumín;
Hradil Fr., kaplan, Sternberk. Jiní pro-
jevili soustrast telegraficky, ježto nemohli
přijeti. Dp. viceděkan Jar. Küttel byl po-
chován v rodném místě do hrobu dp. fará-
ře Teofila Kvapila. Tam očekává slavného
vzkříšení. Po pohřbu rozloučil se se zemře-
lým msgr. Horák; vděčnost projevilí far-
nici ze Slatiny svými zástupci za obec a
Lidovou jednotu.

Řek 1919.

Ad a) žádná změna.

Ad b) žádná změna.

Ad c) žádná změna.

Ad d) žádná změna.

Ad g) Na sítnici, která vede z Dobroměřic k Písnici, nalézal se stary, dřevěný, k zemi nahloučený kůl. Na popud dlouhé Vlasty, občanů z Dobroměřic, který mluvil, že se vjezd na dvoře u vstupu vinnoucí 1. 1917, ohlásil farář Josef Pleva na nový rok 1918 karcatelny sbírky na obdování nového kroměného kříže, aby by zároveň křídla pomníku vstřel ve věstevě v roce 1914 - 1913 podělal vjezdů farnosti Dobroměřic křídla vyřadila 3000 K, postavení pomníku zároveň srovnání třílu komešovi a Pevnýho v.

Pomník sám stál 2500 K a postavení 500 K. Dne 24. června 1919 byl nový kříž postaven, přičemž karel Jan Kaplan? karel Legátě. Lidé srovnávali se dvůr, ale oni jednu stovku, oni dvě stovky, oni spoleky, ale byli poroucí a jednalo se o nětinu pomníku, podělal bojovníku za slava. Za jím smrtí, to však. Za oni vankarík, rozhodl Jan Vlasta neurnal co hodno rozhodnutí a přičesle, vickeli aby byl rozšířen nějaký slava no počít podělal vjezdů. Kříž a jedná o obdovate Hlučova nebo nějakou přetvářku slavnost, tu vyřadili křídla dle vlním městě spoleky a stovky - ale srovnání se slavnost vickeli, bylo by spíše smrtí.

Na křídla oltář zohovajmo antipendijans slatem vyřadil 20 850 K a na karcatelnu 20 530 K a Marie Nedonové z Osmarce. Podle vjezdů vepetku a řízení 200 K, Oltář Antonína 350 K, oltář Dobroměřicím slava a v kromě.

At h. Dne 15. června komitny občanů volby podle nového zřízení. Házda stana se sčítaně přehledovala, aby získala co nějaké křídla. V Dobroměřicích postaveny dvě kandidátní listiny, socialistická demokratická a agrární. Třetí křídla neměla schválně ani zohovajmo tu postavení vlastí kandidátní listiny, se parti fraktě se přehledoval, se se mohl. Lidé byli tak zastavení socialistickou demokracií, že se byli přehledli do schválně s tímto sčítaně vepetku, xolone. Podle slavnost, třetí spoleky a agrární a volby její kandidátní. Zohovajmo bylo se schválně a b agrární. Narodn pak vechli se vechli demokrat křídla křídla, a jeho námětně. Přehledal žene, vobník.

Řek 1919 byl v obvodu hospodářské upatny. Dima trval dlouho a doteone dubna musilo se topiti ve vnitru, přehled polní se tím velmi opeřadily, podvinn pak byl velmi dlatny, takže mnoho řepy a vobnoboxi enstalo v pemi. Pořiti dobavali řepu lepě vinnou přehledko roku. Právěto čím dále tím bylo vechli. Slava vinná 13 K, líte piva 2 K, líte mláde 42 K, líte mláde a 2 K

Roč. 1919.
Ad a) zadní zmišna.

Za 2 haléře

V Praze ve středu, dne 21 ledna 1914

Za 2 haléře

Redakce tel.
3906, adm n.
telefon 4E24

„ČESKÉ SLOVO“

Expeditce a k.
skárna Praha
Vacl. n. 6. 42.

VEČERNÍK

== Vychází denně o 5. hodině odpolední. ==

Z klerikální stoky.

„Nadějný zjev klerikálů v českém životě má sice řadu potrubí, jimiž stříká na přirozený vývoj národní a nezávislejší pracovníky svůj jed a kal. Z nejzávažnějších jest však péče jen list zakladatele Orly: duchovního hodnostáře P. Šrámka v Bmč. »Dne«.

Není skorem dne, aby v něm nebylo útoku a v první řadě napadá Sokolstvo. Jakým způsobem, o tom nás poučuje právě v tisku veskerém vyřčený a odsouzený tvůdní článek »Dne« z dne 30. prosince m. r., nadepsaný: Sokolstvo vychovává vrhly!

Nešťastné pračky rochtů v Dobroměřicích na Prostějovsku, hochů, mezi nimiž vůbec sokolských kňátů ani dorostenců nebylo, bylo použito za podklad článku. Hoši si nadávali a sváli se a výsledkem bylo — bodnutí Vincence Kundy z Hradčan nožem do prsou. Činu se dopustil trináctiletý Vysloužil z Koberic. Samozřejmě, ze učiněn z něho ve »Dni« okamžitě sokolský vychovanec, který druba svého bodl z nenávisti proti Orldm a z toho pak vyzvozený důsledky nejdalekosáhlejší. Naši redakci byl tento článek objeven hned o Sylvestru a okamžitě dodán Č. O. S. k vyšetření. Bylo skonceno v týdně za pomoci četnického strážníka v Dobroměřicích a zupy Prostějovské. A výsledky?

Jak četnictvo samo potvrzuje, nešlo vůbec při práci o nezávažnost mezi Sokoly a Orly a už proto byl celý tvůdní »Dne« — smyšlenkou. Ukázalo se však

REDAKCE

† Generál Picquart,

velitel 2. armádního sboru francouzského, stal se světoznámou osobností svým rozhodným vystoupením ve prospěch Dreyfusse.

také, že dotyčný svrah. Kunda je nadějným syrnkem velmi borlivého klerikálního fatika a dokonce sám také cvičil — v »Orlu«. Mohou se tudíž nad ním potěšit jen zase kruhy velebyhůtů, které se ho tak rychle chtěly zbaviti...

Tolik bylo už snád všemi listy dle vyšetření Č. O. S. veřejnosti ohlášeno. A všude také končily správy o tom podivném a zadostiučiněním Sokolstvu. Je tím však surový tento útok považován za vřizžený? Tak zamklé nesmi povážiti Sokolstvo nyní, když se denně na ně a zejména v plátcích

když dostalo se mu zdokonalení a autoritace v Ar-jennité a květ etibody akademik na Jean Ri-

v Praze skorem nevěstých chrlí nadávky zlodějšů, vrahů, smilníků a pod.

A kdyby se snad i Č. O. S. cítila příliš povznesena nad podobné sprostoty, zbyvá tu ještě určitá povinnost jednoty sdolické v Dobroměřicích, která je mravně nyní přímo nucena hnati redakci »Dne« k zodpovědnosti!

A je tu konečně ještě soud našť veřejnosti a zejména těch, kteří se dosud nedovedli z kouzla klerikálních tajů rozčarovati, hltají jejich tiskoviny a věří jim.

Ti at promysli případ sokolského vraha v první řadě a uváží, zda jest vůbec možno, aby cíť náboženský byl ještě hájen psaním takovýchto — padouchů.

Kojetínský obzor.

Z Rychaltic do Dobroměřic. Ceti jsme již mnoho o pokroku Dobroměřicem, který se řidi helem »spinit, ubiti, zničiti, ale že by se našel v této obci někdo, kdo takové sláničtvo může napsat, jaké bylo nám posláno, to bychom nebyli věřili! Onoho pána, o němž jste nám tolik hanebnosti napsali známe jako muže čestného, přícnlivého, pracovního a mravného, že by za 2 léta byl pravým opakem sevéřimé. A proto p. pisateli, kterýž aby Vaše darebactví nebylo prozrazeno, podepsal jste 4 osoby, vypravíte nyní od nového roku službu a přestaňte býti pacholkem pokroku a dejte se do služby jiné. Jste-li v pochybnostech, kam jít do služby, radíme Vám, abyste se dal do služby za podomka v některém bordelu a čístil tam kanaly. — K tomu se nelzeje hodit, neboť Vaše ruce hodi se jedné do hnoje. A pak si přejeeme, abyste nás jednou pro vždy vstřítil a dopisy poslal takovým chacharam a zlodějům cti jako jste Vy sám.

VÝPRODEJ

sice neděláme

... o svátek výročí r. 1917, ohlásil farář Josef Pleva 170 11
... stávkou na obdovávání nového komerčního krize, který by výro
... ve světové válce 1914 - 1918 podřel vojínů formanti Dobrom
... K; postavení pomníku svěřeno sobě a Jiřímu Benesovi a Proot
... stál 2500 K o postavení 300 K. Dne 24. června 1919 byl 1700
... čemě Karel Tům Kaplan F. Karel Legete. Lidé sítěcti se
... stonota, oni obecni rady, oni spolky, ač byli porovní a jedu
... k. ...

Národní socialisté
při práci!

»ČESKÉ SLOVO«

21. ledna 1914.

Jihofrázká stávka.

Demobilisace vojenských sborů v Pretorii.

Z Johannesburgu, 20. ledna. (K. k.)
Hlavní tajemník svazu jihoafričských horníků prosi
novinářskému zpravodaji, že členové trans-
vaalského hornického svazu nemohou se vrátiti do
domoviny, dokud vláda nezruší válečné právo, anebo
dokud svaz odborových organizací nebo svaz horní-
ků neodvolávají své usnesení o stávce, schválené
v Johannesburgu.

Z Pretorie, 20. ledna. (K. k.) Proklamaci
demobilisace vojenských sborů v Pretorii, Fauresmithu a
v Natalu. Současně nařizováno, aby dne 23. t. m. byly
demobilisovány jednotlivé sbory v Natalu a Randu.

Výběr výkonného výboru rumunského v Uhrách.

Z Budapešti, 20. ledna. (K. k.) (Uh. tel.
kanc.) Výkonný výbor rumunské národnosti
v Uhách konal dnes schůzi, v níž rokovalo se o běh-
záležitostech a o konferencích ministerského
výboru a delegátů výkonného výboru. Porady vý-
konného výboru potvrzují patrně několik dní a schvá-
usnesení budou uveřejněna teprve po skončení
schůze. Pokud jde o porady, bylo usneseno zachovati
mlčení.

Carský reskript ruský.

Petrohrad, 19. ledna. (P. t. a.) Carský

stů, které oni dnes s takovou houževnatostí hájí,
je přece něco neslýchaného. »Národní Listy«, když
oni jsou koupené a mají všechno na prodej, kte-
ré prodávají se ke všemu jako pouliční holka —
kdo dá víc — kdo víc vezme podařených akcií
při jejich akciové »žurnalistické cti«, pokládají to
za něco zločinného, dovolují-li si vedle sebe řeč-
níci národně sociální a realističtí tak ostře od-
suzovat korupci. Tento list s živým i mrtvým pří-
slušenstvím koupený, podobný je Římu, který od-
pustil otcovraždy, bratrovraždy i kralovraždy,
ale neodpustil tomu, kdo poškodil jeho měšec (pro-
dej odpustků). »Národní Listy« odpustí vše, jen
tomu ne, kdo poškozují pozitivně korupční teorii
provozovanou v praxi — poněvadž poškozují je-
jich nejsvětější zájmy.

Loutkové divadlo Umělecké Výchovy na Kr.
Vinohradech. Dnes, ve středu, opakuje se opera
»Dráteník«. Začátek o 7. hod. Národní dům.
Hlavní vchod.

Druhé vydání sensační brožury »Zázrak« prá-
vě vyšlo. Kus 20 hal. Objednejte ihned u Tiskové-
ho výboru strany nár. soc., Praha II., Václavské
nám. 42.

Dělníci vyhráli 10.000 korun. Jak se z Č. Bu-
dějovic oznamuje, vyhráli tam v těchto dnech
dělníci 10.000 korun na los třídní loterie.

Zimní úrazy a nehody. Mládež nuselská jako
každá jiná raduje se ze sněhu a z ledu, jezdí na
sánkách a bruslích nebo jen po »obvyčejných« bo-

vazněle 70 let. Svět byl velmi těžký.

Kandidátní listina

Československé strany sociálně demokratické
v Dobroměřicích.

1. Soviček Frant., domkař, Dobroměřice č. 175.
2. Novák Ant., sedlák, Dobroměřice č. 75.
3. Reichstädter Karel, domkař, Dobroměřice č. 105.
4. Zahrada Frant., zedník, Dobroměřice č. 183.
5. Fistrová Anežka, domkařka, Dobroměřice č. 151.
6. Lipovský Fr., zedn. polír, Dobroměřice č. 43.
7. Snižota Karel, domkař, Dobroměřice č. 227.
8. Došla Frant., domkař, Dobroměřice č. 133.
9. Studený Jan, šafář, Dobroměřice č. 53
10. Daňková Frant., dělnice, Dobroměřice č. 164.
11. Čech Frant., domkař, Dobroměřice č. 176.
12. Matoušek Ambrož, domkař, Dobroměřice č. 178.
13. Pavlík Jan, kovář, Dobroměřice č. 189.
14. Vrána Josef, krejčí, Dobroměřice č. 73
15. Strouhalová Hedv., domk., Dobroměřice č. 182.
16. Augustin Petr, obchodník, Dobroměřice č. 85.
17. Pospíšil Hynek, stolář, Dobroměřice č. 173.
18. Polášek Karel, krejčí, Dobroměřice č. 114.
19. Sekanina Jan, obchodník, Dobroměřice č. 12.

Sokolská zást se násilnickým způsobem projevila v Dobroměřicích loni o slavnosti Božího Těla, kdy byli Orli přepadeni a zmláceni Sokoly a pokrokaři a znova se vybila o vánocích, kdy byl podniknut krvavý útok na hochy Kundu, ponevadž byl přívržencem Orla. Celý měsíc trvalo, než Česká Obec Sokolská případ vyšetřila. — Vlastně nic nevyšetřovala, nýbrž dala se o klamati živou zpravou známého místního Sokola, který aťvrdí, že školák-násilník neudělal útok ze sokolské zásti. V «Lid. Novinac» dokonce obratem ruky udělal z obou hochů — klerikály. Opakujeme znova, že je to lež. Z Dobroměřic samých znova se konstatuje, že zraněný hoch ze smyru našeho stoupence, hoch násilník ani jeho otec nikdy «klerikálem» nebyl, nýbrž je odchovancem rudého sokolského pokroku. Livý dopisovatel «L. Nov.» se domnívá, že sřase vinu ze sebe a Sokola, když násilníka hodí na krk — klerikálům. Aby se mu avěřilo, měl ježt napastit, že krvavou fež v Dobroměřicích na Boží Tělo udělali klerikáli a měl dokázat, že skřinky na Národní jednotu v Dobroměřicích kradou klerikáli, obecně tabule házejí do potoka klerikáli, v adventě tanci a hříjí až do bílého rána klerikáli, padesátky kradou a házejí pod stůl klerikáli a klerikální učitelky dobroměřské po půlnoci bouří v domech Sokolů, kapsy Sokolům prohlédávají klerikáli, na klidné chodce provolávají a křakají klerikáli, hanopisy a letáky, za něž by se nemusel děti žádný kořala, rozšiřují a píší klerikáli, při zábavách ukazují oplzlé fotografie klerikáli a konečně psí boudu, jímž se říká tleocvičny, dávají úřadům schvalovati klerikáli, na cestách veřejných (na den sv. Petra a Pavla) přepadají lidi klerikáli — a pak bude dílo dovršeno! 2. 11. 1914

Vidění hr. Lva N. Tolstého, Hrabě Lev Tolstoj krátce před smrtí měl v r. 1910 vidění, v němž předpověděl balkánskou válku a předpověděl až do r. 1925 nepokojné doby. Vidění jeho dala hr. Tolstojova uveřejniti v časopisech: Semimonthly Magazine Selection of the Chicago tribune a dne 19. dubna 1913 v The progressive thinker. Nejzajímavější část jeho předpovědi války vypukne v r. 1912 v zemích na jihovýchodě Evropy a v r. 1913 vyvine se v mimořádnou katastrofu. V tomto roce vidím Evropu v plamenech a krvi. Slyším nářek z nesčetných bojůš. V roce 1914 vyvine se v mimoriádnou katastrofu — na způsob Napoleona — která objeví se na jevišti tohoto krvavého dramatu. Bude to muž nepatrného vojenského vzdělání, spisovatel nebo žurnalista, který dovede si podrobti největší díl Evropy až do roku 1925. Konec katastrofy bude značiti novou politickou éru. V celém světě vytvoří se spolkové státy a národnosti se spojí. U voří se čtyři obrovské říše, v nichž budou zahrnuty národnosti: anglo-saská, germánská, románská, slovanská a mongolská. V roce 1925 změnit se všeobecné bídy důsevně povstane lidstva nový veliký reformátor. Muž, jenž k tomuto úkoju jest vyhlédnut, jest mongolským Slovanem. Jest to muž skutku, jenž doposud nemá ani tušení o poslání, kterým jej vyšší moc obdařila. — Potud předpověď hr. Lva N. Tolstého, ovšem pokud není celá věc výmyslem sensace chtivých lidíček.

Kandidátní listina

Republikánské strany československého venkova
v Dobroměřicích.

1. Vláčilik Vilém, rolník, Dobroměřice č. 13.
2. Oščádal Jan, rol. a strojník, Dobroměřice č. 103.
3. Hybl František, rolník, Dobroměřice č. 124.
4. Nesvatba Frant., rolník, Dobroměřice č. 25.
5. Trnáný Ferdinand, rolník, Dobroměřice č. 168.
6. Brázda František, rolník, Dobroměřice č. 78.
7. Hamerle Hugo, rolník, Dobroměřice č. 120.
8. Kouřil Stanislav, rolník, Dobroměřice č. 223.
9. Konečný Josef, rolník, Dobroměřice č. 57.
10. Spáčil Josef, rolník, Dobroměřice č. 102.
11. Hrbáček Jiří, rolník, Dobroměřice č. 60.
12. Obruča František, rolník, Dobroměřice č. 14.
13. Neoral Ant., rolník, Dobroměřice č. 61.
14. Vláčil Alois, rol. a obuvník, Dobroměřice č. 156.
15. Hrbáček Frant., rolník, Dobroměřice č. 10.
16. Šestořád Josef, rolník, Dobroměřice č. 64.
17. Hanečka Frant., krejčí, Dobroměřice č. 35.
18. Vrána Josef, rolník, Dobroměřice č. 72.
19. Vysloužil Antonín, rolník, Dobroměřice č. 65.
20. Svozílek Josef, rolník, Dobroměřice č. 104.
21. Antoničková Marie, rolnice, Dobroměřice č. 11.
22. Škrabal Jan, rolník, Dobroměřice č. 99.

